

samme Indhold. Forslaget fremkom i Deputeretkammeret og blev noget skærpet i Senatet. Loven gaar ud paa, at Videre salg af Billetter med Fortjeneste er forbudt under Bødestraf, der gaar fra forholdsvis lave Beløb — jeg tror 16 Francs op til 2000 Francs. Naar vi foreslaar at gaa højere op med Bøderne, turde det maaske være, fordi i Danmark, og specielt i København, Billetgrossereruæsenet er blevet i den Grad omfattende, at man vil være nødsaget til at gribe til strenge Bestemmelser.

Med disse forholdsvis faa Ord skal jeg anbefale Forslaget — det er jo ikke saa omfattende — til ærede Medlemmers Velvillie og til hurtig Fremme. Man vil gennem det kunne komme det Uvæsen til Livs, der gør det vanskeligt for den mindre bemidlede Befolkning at faa Adgang til god Kunst. Og heller ikke de bemidlede kan dog have nogen Interesse i at betale deres Billetter uforsvarlig højt. Hvis jeg har skønnetret, har dette Forslag vundet Sympati adskillige Steder. Jeg tør maaske vente, at denne Sympati vil give sig Udslag i de Udtalelser, der maatte fremkomme fra Ordførerne for de andre Partier.

Gamborg: Under Teaterlovens Behandling havde jeg Lejlighed til at tilkendegive min Sympati for de Bestræbelser, der ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag, og jeg kan derfor tilsige min Støtte til dets Behandling. Men jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne tilsige en saadan Støtte. Jeg ønsker, ligesom Ordføreren for Forslagsstillerne, at Lovforslaget maa blive behandlet baade hurtigt og velvilligt.

Johan Knudsen: Hensigten med dette Lovforslag er den meget anerkendelsesværdige at skaffe Publikum Adgang til offentlige Forlystelser, uden at Billetterne hertil fordyres ved Mellemandhandel. I den Anledning foreslaas Forbud mod alt Videre salg af Billetter, hvorved Sælgeren søger at opnaa Fortjeneste, og eventuelle Overtrædelser af Lovens Bestemmelser skal straffes med kraftige Bøder, fra 500 til 5000 Kr.; kun under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøden nedsættes til 100 Kr. Dog kan ifølge Lovforslaget Undervisningsministeriet give Boglader, Bureauer, Kiosker og lignende Forretninger i passende Antal Bevilling til mod et af Ministeren fastsat Vederlag at modtage og besørges Forudbestilling af Billet-

ter. Det er heldigt, at denne Bestemmelse er kommet ind i § 2, for de hidtidige Teaterbureauer har ikke haft nogen ubeskedne Avance, og det er ikke hver Mands Sag at staa opstillet i Timevis i Kø foran et Billethul for at sikre sig Billetter.

Meningen med Lovforslaget er altsaa at overflødiggøre Billetgrosserernes Virksomhed — for at betegne disse Herrer med et dannet Udtryk. Nu skal jeg gerne indrømme, at den Opgæld, som disse Billetgrosserere forlanger, undertiden er ganske ublu, og jeg ser meget gerne, at Institutionen ophæves. Men til Fordel for Teatrene er den. Det ligger nær for den høje Rigsdag særlig at beskæftige sig med det Teater, som Staten driver, det kongelige Teater. Jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at det for det kongelige Teater vil betyde et stort pekuniært Tab, hvis al Viderehandel med Billetter forbydes, og særlig vil det gaa ud over Teatrets Abonnement. I Fjor indbragte Logeauctionen det kongelige Teater over 500 000 Kr. — jeg ved ikke, hvor meget den indbragte i Aar; det var et noget, for øvrigt vist ikke saa lidt, højere Beløb. Jeg tror paa ingen Maade, at et lignende Beløb vil blive naaet, dersom det foreliggende Lovforslag ophøjes til Lov. Følgen vil sandsynligvis blive, at Opraabsprisen paa Logerne maa sættes til Billetternes ordinære Pris. Teatrets gode Loger vil vel nok blive solgt, men det vil løbe Fare for at brænde inde med de mindre gode. Paa Teatret beregner man Tabet til 200 000 Kr. om Aaret. Det er maaske nok en noget rigtig Beregning, men et betydeligt Tab vil der blive paaført det kongelige Teater.

Nu er Salget af Abonnementsbilletter den mindst utiltalende Side af Billetgrosserernes Virksomhed. De køber Logerne, inddeler dem i hele, halve og Kvartpladser, lader Folk skifte paa Rækkerne, idet nogle faar 1ste og 2den Række til en højere Pris, andre 3die og 4de Række til en billigere. Paa den Maade bliver alle Pladser besat, hvilket vilde være umuligt for Teatret uden Mellemandhandelens Hjælp. Jeg tror heller ikke, det er saa særdeles meget, Billetgrossererne tjener netop ved Salg af Abonnementsbilletter. Megen Ulejlighed har de og nogen Risiko dog ogsaa. Kunde Lovforslaget ikke forandres derhen, at der blev givet Tilladelse til Videre salg af Abonnementsbilletter til det kongelige Teater — i de andre Teatre er der jo ikke for Tiden Abonnement —, eller at der blev sat en Maksimumsførtjeneste pr. Abonnementsbillet?